

τὸ Ἄλσος τὰ Καρνεία Ἀπόλλωνος, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέι-
γεται Κοροκλονεῖ, Ἐνόπη, Καρδαμύλη Ξέμακρα τῆς Λακωνί-
κων 60. στάδια, καὶ 8. τῆς Θαλάσσης. Νάπαι, Ἀβεία,
ἢ Ἀβία πόλις ἐπὶ Θαλάσση 20. στάδια Ξέμακρα τῆς Να-
πῶν, ἐκαλεῖτο πρότερον Ἴη. ὁμοίως καὶ ἄλλαι πόλεις με-
τῆνται τῆς Μεσσηνίας, αἱ Θυραῖαι, καὶ αἱ Φεραῖαι. αἱ αὖτε
ῤηθεῖσαι πόλεις ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῆ Παμισσοῦ ἦσαν, καὶ
τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περὶ τῆς Λακωνικῆς Ἐπαρχίας.

1. Μετὰ τὴν Μεσσηνίαν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Λακωνικὴν Ἐπαρχίαν, ἣτις καὶ Λακωνία καλεῖται, καὶ Λακε-
δαιμονία, καὶ κοινῶς μέρος αὐτῆς, Μαιῆ, καὶ μέρος Τζα-
κωνία. καὶ ἐκτείνεται ὄχι μόνον κατὰ τὸν μεσημβρινὸν αἰ-
γιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, καθ' ὃν ἄπτεται τῆς Μεσσηνίας,
ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀνατολικόν. ὠνομάσθη Λακωνική, ἅπτε τῆ
Λάκων, τὸ ὁποῖον ὄνομα γίνεται κατὰ συκοπλῆν, ἅπτε τῆ
Λακεδαιμόνιος, ὡς περ καὶ αὐτὸ ἅπτε τῆς Λακεδαίμων, ἢ ὁ-
ποία ἐκλήθη ἅπτε τῆς Λακεδαίμονος, τῆς ὁποίας Τίος ἦσαν
ὁ Ἀμύκλας. ἢ ὅτι οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐσυμφώνησαν ἀνάμε-
σοντες νὰ μοιράσων αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν μὲ κληρὸν, ὅ-
θεν καὶ ὁ λαχὼν πρῶτος λαβεῖν αὐτὴν, Λακεδαίμων ἐκλή-
θη, δηλαδὴ: ἀγαθῶν δαίμονι ταύτῃ ἐλαβον, ἢ φανερώτε-
ρον εἶπειν, Λακεδαίμων, οἷον ἐλαχον ἢ τύχη, καὶ τροπῇ
τῆς χ εἰς κ, Λακεδαίμων. καὶ πρότερον ὠνομάζετο Λακε-
δαίμων, καὶ ἢ Σπάρτη. ἢ Λακωνική Ἐπαρχία ἐλέγετο
πρότερον Ἐκατόμπολις, διὰ τὸ ἔθρον ἐκεῖ κατ' ἔτος καὶ
τὰ Ἐκατόμβαια, ὁμοίως ἐλέγετο καὶ Ἄργος Ἀχαικόν, καὶ
μόνον ὅλη ἢ Πελοπόννησος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἢ Λακωνική.

2. Οἱ Λάκωνες ἐσάθησαν διάσημοι εἰς τὴν ἀνδρείαν,
καὶ εἰς κάθε τῆς ἐργασίας· παρετήρουν τὴν Σελήνῃ, καὶ μά-
λισα,

λάσα, ποτὲ ἄλλω φορά ὁδὸ ἐπολέμην, ἠδὲ εἰς τὴν Παι-
σέληνον, λαβόντες αὐτὴν τὴν ἐντολήν παρὰ τῆ Δυκέργα.
ἐσημείωναν ἐπαύω εἰς τὰς ἀσπίδας αὐτῶν τὸ Λ. σοιχείον,
φανερῶνόντες ἑαυτὰς δι' αὐτῆ, ὡσπερ οἱ ἀντιπολέμιοι αὐτῆ
Μεσσήνιοι τὸ Μ. ὄθον κὴ ὁ Εὐπόλις φησὶν: „ἐξεπλάγην
ἰδὼν εἰλβόντα τὰ Λ. ἦγυν τὰς Λακωνικὰς Ἀσπίδας. πε-
ρὶ αὐτῶν λέγεται ἀκόμη, κὴ „Σπαρτιάτας ἢ Λόγχη γυναι-
εἶζει“. αὐτὴς λογιᾶζουσι νὰ ἐσάθουσαν οἱ ὄρεται τῆ κλει-
δῶν. ἀπ' ἀρχῆς οἱ Λάκωνες ἐσάθουσαν ἀχροκερδαῖς, καὶ
σμιμρολόγοι, κὴ εἰς τὰς ξούας ἀπαύθρωποι. ὄθον κὴ χη-
σμός περὶ αὐτῶν: „Α φιλοχρηματία Σπάρταν ὄλει, ἄλλο
δὲ ἐδὸν“. τὸ ὁποῖον σώζεται πώρα μάλισα εἰς τὰς Μανιά-
τας, λέγονται ἀκόμη κὴ ἄλλαι παροιμίαι ἀπ' αὐτῶν, οἷον
„Λακωνικὴ Σελήνη· Λακωνικὸς Δεῖπνος· Λακωνικὸς Τι-
θύμαλλος· κὴ τὰ ἑξῆς.

3. Ὁ Λακωνικὸς Κόλπος λέγεται κοινῶς Κόλπος Κο-
λοκυθία, κὴ ὑπ' ἄλλων αὐτῶν Κόλφο δι' Κασέλ Ράμ-
πανι, εἶναι μέγας, διεσκόμνος εἰς τὴν Νοτίαν ἄκραν τῆς
Πελοποννήσου, μεταξὺ τῆ Μεσσηνιακῆ πρὸς δυσμὰς, κὴ τῆ
Ἀργολικῆ πρὸς ἀνατολὰς, ὑπὸ δύο Ἀκρωτείων ἄποπε-
ρατῆμνος, τῆ Ταυναίε ἀπὸ δυσμῶν, καὶ τῆ Μαλεία ἀπ'
ἀνατολῶν, εἰς αὐτὸν εἶναι ἢ Ἀνδρῆσα, ἢ Καλαμάτα, ἢ
Μαντινεῖα, κὴ τὰ λοιπὰ.

4. Πόλεις τῆς Λακωνικῆς μετρῶνται, μετὰ τὴν ῥηθεῖ-
σαν Καρδαμύλλω, τὴν ἐπὶ πέτρας ποτὲ ἰδρυμένην, κὴ τὰς
Φηρὰς, κὴ τὸν Νέδωνα ποταμ., ὁμοίως κὴ μετὰ τὸ Ταύγε-
τον ὄρος, τὸ ὁποῖον ταυῶν καλεῖται Βυθὸν τῆ Ἀγίε Ἡ-
λιῆ, κὴ παρ' ἄλλων Πεντεδάκτυλον, τῆ ὁποῖε Ταυγέτα ἢ
ὑπὲρ τῆ Βρυσιῶν (αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ πόλις) ἄκρα,
Ταλειτὸν ἐλέγετο, εἶναι σμικρὸς τόπος Ἀλισία λεγόμε-
νος, τῆ ὁποῖε τόπος ὁ κάμπος, Θήρας ὀνομαῖζεται, διε-
σκόμνος μεταξὺ τῆ Ταλειτῆ, κὴ τῆ Εὐόρα τῆ ὄρων· εἶναι
κὴ ἄλλο ὄρος Καλαύθιον λεγόμενον, κὴ ἕτερος τόπος, Ἀ.

λαγωνία λεγόμενος, πλησίον ταύτης είναι ἡ Πολυδούχεια Πηγή. Γερηνία, ἥτις καὶ Ἐνόπη ἐλέγετο, πλησίον τῆς Καρδαμύλης, λέγεται κοινῶς Γερέμων· αὕτη ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶ Σελτῶν Μυράτ, καὶ κατηδαφίδη. ὁ Νίγρος λέγει αὐτὴν να εἶναι ὁ Πασαβᾶς· ὁ Κασάλδος, ἡ Σιδαρισὸ· ὁ Μωλέτιος, ἡ Βετανία. Πρὸς τὴν ἀκροθαλασσίαν εἶναι χώρα μικρὰ, ἥτοι τόπος, Ῥόδον λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν Νάπαι· Ἄβεια, ἥτις μετρεῖται τῆς Μεσσηνίας, ὡς εἴρηται. ὅπου καὶ τοιαύτη ἐπιγραφή κεῖται, Ἀυτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἀδελανὸν Θεοῦ Τραϊανου Τίον, Θεῶ Νέρβα Γίωνόν Ἰπατον, ἡ πόλις τῆς Ἄβειαν κατὰ τὸ ἀρχαῖον δόγμα ἀνέθηκεν ἐπιγραμμά Ἐταῖος Δαίμονος τῆς Ἄβειαι. Μετὰ τὴν Ἄβειαν εἶναι τῆς Λακωνικῆς Λευκτρον, κοινῶς Λευτρο. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἦλθεν Ἀποικία ἐκ τῆς Λευκτρων τῆς Βοιωτίας. αὐτὸ τὸ Λευκτρον εἶναι ἡ ἰδίως Μάνη. ξέμακρὰ τῆς Λευκτρων ὑπὸ τὴν ὑπέρειαν τῆς Ταυγέτης, 20. στάδια ἦτον ἡ Πέφρος, πόλις τῆς Λακωνικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν λέγεται, να ἐγεννήθησαν οἱ Διόσκυροι. ταύτης πρόκειται καὶ Νησίδιον, Πέφρον λεγόμενον. Φελλίας χώρα ἥτοι τόπος. καὶ πλησίον ταύτης τρέχει ὁ Φελλίας ποταμ. μετὰ τῶτον τὸν ποτ. εἶναι ἕτερα χώρα, Ἰψος λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν Βίτυλα, κοινῶς Βίτολο, κόμη τανυῶ καὶ λιμνῶ, 22. μίλια ξέμακρὰ τῆς Ταινάρη, καὶ 10. τῆς Θαλάμης. Θαλάμη, κοινῶς Καλαμάτα, πλησίον ταύτης τῆς πόλεως ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Ἰνῆς, καὶ τῆς Πυρρίχου Ἀμαζονίς Ἀπόλλωνος. Καινή, ἡ Κοινέπολις, κοινῶς Καμάρη κατὰ τὸν Νίγρον; μεταξύ τῆς Ταινάρη, καὶ τῆς Τεθρῶνης πρὸς Μεσημβρίαν, ἀπὸ ταύτης ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Καινίτης. Ταίταρος πόλις ποτὲ κληθεῖσα ἀπὸ Ταινάρου τῆς ἡς τῆς Ἐλάτης, καὶ Ἐριμίδης τῆς θυγατρὸς τῆς Δαμασίκην, καὶ ἐγκόνη τῆς Ἰκάρη· αὕτη ἡ πόλις ἦτον τιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκέπου, ὑπὸ τὴν Λακεδαιμοῖας Μητροπολίτην,

πλησίον ταύτης εἶναι ἡ Ταινάρια ἄκρα, ἡ ὁποία καὶ Ταινάρειον Ἀκρωτήριον λέγεται, καὶ κοινῶς Κάβο Ματαπαῶν, ἢ Κάβο τῆς Μαιῆς, ἐτέτι ἡ ἄκρα διαιρεῖ τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον ὑπὸ τῷ Λακωνικῷ, ἀπέχει τὰ Μαλέα ἄκρου, ὅφ' ἔ' ὑποπερατῆται πρὸς ἀνατολὰς ὁ Λακωνικὸς Κόλπος 84. μίλια, ἐτέτι τὰ Ταινάρια Ἀκρωτήρια, εἶναι καὶ ἄκρα τῆς Θυρίδος λεγομένη. εἰς ἐτέτο τὸ Ἀκρωτήριον εἶναι βαθύτατα Ἄντρα, καὶ μεγάλα καὶ ἀφειγγῆ Σπήλαια, τὰ ὁποία οἱ Μαιῶται Καταφύγια καλεῖσιν, εἰς αὐτὰ θίπουσιν οἱ Ποιηταὶ τὴν σκώτομον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὸν Ἄδλιον. καὶ ἀπέδωκ' ἀπλάττωσι τὸν Ὀρφέα νὰ κατέβῃ εἰς τὰ Βασίλεια τὰ Πλέτωνος, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν γυναῖκά τιν' Εὐειδίκην. ὁμοίως καὶ ὁ Πυρρίχης μὲ τὸν Θησέα, καὶ ἐδὼ νὰ ἐφόνόυσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Κέρβερον Κυῖα. Ταινάρια ὀνομάζεται καὶ ὁ λιμὴν, ὁ ὁποῖος κοινῶς λέγεται Πόρτο Κάϊο, καὶ ἀκόμη Ταινάρια τὸ πεδῖον, ἢτοι ὁ κάμπος τῆς Λακωνικῆς. ἔσμακρον τῆτι τὰ Λιμῶδες εἶναι καὶ ἕτερος λιμὴν τῷ Ἀχιλλέως λεγόμενος. Ψάμαθος πόλις ποτὲ, πλησίον τῆς Ταιναρίας ἄκρας. ἴσως ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ περὶ τῆτον τὸν τόπον Ψαμαθίας λιμὴν. Αἰπεία. Τάφρωνι, κοινῶς Σκοπία κατὰ τὸν Νίγρον, παραθαλασσία ποτὲ πόλις μεταξὺ τῶν Ταιναρῶν πρὸς δυσμὰς, καὶ ξέμακρον τῆτι 50. σταδίους, καὶ τῶν Γυθειῶν πρὸς ἀνατολὰς. Ἀσιναι πόλις ποτὲ, πλησίον ταύτης ἦτον τὸ Ἴερον τῆς Ἀσρατείας Ἀρτέμιδος, ἐκλήθη Ἀσρατεία, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐνταῦθα ἐπαύσαντο τῆς εἰς πρόσω στρατείας. ἔ' πολὺ σμακρον τῆτι κατὰ τὸ Μεσόγειον, ἦτον ἡ Πύρριχος πόλις, τὸ ὄνομα λαβῆσα ὑπὸ Πύρρου τῷ Ἀχιλλέως. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Πύρριχος ἦτον εἰς Θεὸς τῶν Κυρήτων, εἴτα εἶναι ὄρος Κρακίδιον λεγόμενον, ἐν ᾧ Νεὸς ποτὲ τῶν Καρνείων Ἀπόλλωνος. καὶ μετὰ τῆτον τρέχει ὁ Σκύρας ποταμὸς πλησίον αὐτῆς ἦτον ἡ Λᾶς πόλις, κοινῶς Λάσα, 10. σταδία ξέμακρον τῶν Αἰγυαλῶν, ὁ δὲ Νίγρος λέγει, νὰ καλεῖται κοινῶς Βαθύ. Ἴλιον ὄρος, εἰς

εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν Ἱερά τῆ Διονύσε, καὶ εἰς τὴν Κορυφῶν, τῆ Ἀσκληπιῆ, καὶ ἄλλο ὄρος Ἀμάς λεγόμενον. πλησίον τῶν ἦσαν κώμαι, ἢ χωρία, Ἰψος, ἐν ᾧ Ἱερόν Ἀσκληπιῆ, καὶ τῆς Δαφναίας Ἀρτέμιδος, πρὸς δὲ τῆ θάλασση ὅπῃ ἀκρας ἦτον ὁ Ναός τῆς Δικτύνης Ἀρτέμιδος, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἔτος ἐέρταζον. ταύτης δὲ τῆς ἀκρας ἐν ἀριστερᾷ, ποταμὸς ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θάλασσαν Σμηῆος λεγόμενος, τῆ ὁποία τὸ ὕδωρ εἶναι ἠδύτατον, καὶ ὑπερέχει τὸ ὕδωρ καθεῖς ἄλλῃ ποτ., ἔχει τὰς πηγὰς ἔτος ὁ ποτ. εἰς τὸ Ταύγετον ὄρος, ἀπέχει δὲ τῆς Λᾶς πόλεως σαδίας, πρῶτε, ἐκλήθη ἡ Λᾶς πόλις, ἄπο Λᾶ τῆ Οἰκισῆ, τῆ ὁποία ὁ Τάφος ἦτον εἰς τὸ Ἀραίϊνον χωρίον. Κρόκεια, ταύτης ἡ λιθοτομία εἶναι ἐπαινετὴ, ὀργάζει λίθους ὁμοίους μὲ τὰς Ποταμιαίας, ἀπὸ ταύτης ἡ Βελεμίνα χώρα, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πολλὰ κάθυγρος, ποτιζομένη ὑπὸ τοῦ Εὐρώτα ποτ. Τρίνασος, ἐπίγειον ποτὲ, καὶ Φρούριον, μεταξὺ τῆ ἐκβολῶν τῆ Εὐρώτα ποτ. καὶ τῆ Γυθείς, ἐκλήθη ἄπο τειῶν μικρῶν Νησιῶν, τῆ πλησίον αὐτῆ ὄντων. εἰς ἔτετον τὸν Λακωνικὸν Κόλπον εἰσέρχεται ὁ Ἐρώτας ποτ. ὁ ὁποῖος Νῆεις κοινῶς ὀνομάζεται. Γύθειον, κοινῶς τανῶ Παλαιάπολις, παραθαλασσία πόλις ποτὲ, ξέμακρα τῆ Ναυσάθμῃ τῆ Λακεδαιμονίων 40. σαδία, καὶ τῆς Σπάρτης πόλεως 140. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Γυθειάτης. εἰς τὸν Ναύσαθμον τῆ Λακεδαιμονίων φθάσας ὁ Θεμισοκλῆς τὸν σόλον αὐτῶν, ἠθέλησε νὰ τὸν κάψῃ, ἡ ὁποία βελὴ δὲν ἄρεσεν εἰς τὰς Ἀθηναίους, ὡσαύτῃ δὲν ἦτον τῆς τιμῆς των, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλῃ. ὁ τόπος ὅπῃ εἶναι ἔξω περὶ τὸ Γύθειον, καὶ τὰ λοιπὰ, Μιγώνιον καλεῖται. ἀπὸ ἔτετε τῆ τόπος εἶναι ὄρος Ἱερόν τῆ Διονύσε, Λαρύσιον καλούμενον. ἀπὸ τῆ τῆς Σόμματος τῆ Εὐρώτα, εἶναι νῆσος Κρανὰ λεγομένη, κοινῶς Μαραθοῆσι, αὐτὴ πρόκειται τῆ Γυθείου. ξέμακρα τέτε 30. σαδίας, ἦσαν αἱ Αἰγείαι πόλισμα. ἀκόμη ξέμακρα τῆ

Γυθείς τεία σάδια, εἶναι Λίδος Λόκος, εἰς τὸν ὁποῖον
 ἐκάθησαν ὁ Ὀρέτης, καὶ τὴν ἔπαυσεν ἡ μαγία. ὄθον καὶ
 ἐκλήθη, κατὰ γλώσσαν Δωεῖδα, Ζὸς Καππώτας. εἰς
 τὴν δεξιά τὴν Εὐρώτα ποταμ. ἦτον πόλις τῆς Λακεδαιμονίας,
 αἱ Θεράπται, ἔ πολὺ σμακρα τῆς Σπάρτης, ὅπερ ἡ Ἀρ-
 τεμις ἀρχισε πρώτον νὰ σέβεται· εἰς αὐτὴν λέγασιν νὰ ἐ-
 γούνησεν ἡ Λήδα τὸν Κάσσορα καὶ Πολυδῶκλον, καὶ τὴν Ἐ-
 λκύνην. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐγίγετο καὶ ἡ Θεραπνιδία Ἐορ-
 τή. ἐν τῇ Θεράπνῃ εἶναι ἡ Μεσσηνὶς κρήνη, ἣτις καὶ Πο-
 λυδῶκεια ἐλέγετο. εἰς τὴν Θεράπνῃ λέγασιν νὰ ἐτάφη ὁ
 Μενέλαος καὶ ἡ Ἐλκύνη. Εἰς τὴν ἀριστερὰ τὴν Εὐρώτα ποτ.
 ἦσαν αἱ Ἀμύκλαι, πόλις ποτὲ ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνος, τὴν
 ὁποίαν ἐκτίσεν ὁ Ἀμύκλας ὁ Υἱὸς τῷ Λακεδαίμονος. αὐ-
 τὴν ἐκαλεῖτο καὶ Ταυγέτη. καὶ Λῆμναι ποτὲ, λέγασιν νὰ ἦ-
 σαν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπερ τανυῦ εἶναι ἡ Βορδόνια κώ-
 μη, ξέμακρα τῆς Σπάρτης 20. σάδια, τετιμημένη μὲ θρό-
 νου Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λακεδαιμονίας Μητροπολίτην,
 μὲ ὄλον ὅπερ τώρα ὁ Ἀμυκλῶν Ἐπίσκοπος ἔχει τὴν ἐπι-
 σκεψιν τῆς περὶ τὴν Μεχλίω ποτὲ πόλιν Χωρίων. με-
 ταξὺ τῆς Σπάρτης, καὶ τῆς Ἀμυκλῶν τρέχει ποτ. Τίεσα
 λεγόμενος. πλησίον τῆς Σπάρτης ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Χαρί-
 των· πλησίον τῆς αὐθιγῆς Θεραπνῶν ἐγείρεται ὁ Ζάρηξ
 τὸ ὄρος. Ζαρνάτα, πόλις τανυῦ τῆς Μαιῆς.

5. Σπάρτη, ἡ Μητρόπολις τῆς Λακωνίας, δεισκομέ-
 νη πρὸς τὴν Εὐρώταν ποτ. ἐκλήθη ὑπὸ Σπάρτε τῷ Βασι-
 λέως τῷ Υἱῷ τῷ Ἀμύκλατος, καὶ ἐκγόνα τῷ Ἰνάχε, ἡ ἀ-
 πό τῆς Δελέγων τῆς συνοικισαύτων αὐτῶν, οἳ τινες τὸ πρῶτον
 ἦσαν διεσπαρμένοι, εἶτα συνηλθον ἐκεῖ, καὶ συνώκισαν.
 ἄλλοι πάλιν λέγουσιν, ὅτι ἐκλήθη Σπάρτη ὑπὸ τῆς μετὰ
 Κάδμου Σπαρτῶν, οἳ ὁποῖοι ἐκπεσόντες εἰς τὴν Λακωνι-
 κίαν, ἐκατοίκησαν ἐκεῖ. αὐτὴ ὑπερον ἐκλήθη Λακεδαίμων,
 πόλις εὐδοξος τῆς Πελοποννήσου, μὲ τὴν ἔπαινον τῆς ἀν-
 δρείας, τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς ἐγγραφείας τῆς παλαιῶν αὐτῆς

Πολιτῶν, τὰς ὁποίους ἐδιόταξεν ὁ Νομοθέτης Λυκῦργος νὰ καταγίνωνται εἰς αὐτὰς τὰς ἀρετὰς. αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Κητέεσσα διὰ τὸ μέγεθος. ἡ κλοπὴ εἰς τὰς Λακεδαιμονίους ἐκὼ ἐκατηγορεῖτο, ἀλλ' ἐπαινεῖτο. εἰς τὴν Σπάρτην ἦσαν ἐνδοξα τὸ πάλαι τὸ Κρητικὸν τῆς Γερυσίας, τὰ Παλάτια τῆς Ἐφόρων, καὶ Νομοφυλάκων τῆς πόλεως, καὶ μάλιστα ἡ ἐκλαμφοτάτη Περσικὴ Σπαῖ, τὴν ὁποίαν κατεσκόλασαν ἐκ τῆς Μηδικῶν Λαφύρων. ὀνομαστὴ ἦτον ἡ Ἀφειτῆς ὁδὸς, πλησίον τῆς ὁποίας ἦσαν τὰ Βωώνητα, ἤτοι ὁ οἶκος τε ποτὲ Πολυδώρου, τὰ Τίϋ τὰ Ἀλκαμῶνες. ὀνομάθη Βωώνητα, ὅτι ἄποθανόντος τῆς, τὰ ἠγόρασεν ἡ Γωυῖκά τε μὲ Βοῖδια, μὴ ὄντας ἀκόμη τότε εἰς χρῆσιν τὰ νομίσματα, ἦτον εἰς αὐτὴν καὶ ὁ Ἀγδαῖος τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, τὴν ὁποίαν καὶ Ἀηγοδέσμῳ ἐκάλεν, καὶ ἄλλα ἀξία ἱστοριῶν. Ὅσον καιρὸν ἦτον ἡ Σπάρτη ἀπὸ Τειχῶν, εἶχε καὶ ἐλδθεῖαν, ἀλλ' ὅταν περιεκυκλώθη μὲ Τείχη, εὐθὺς ὑπέκυψεν εἰς τὴν δουλείαν. καλεῖται τανυῦ κοινῶς Μισράς. μὲ ὅλον ὅπῃ αὕτη ἡ πόλις ἀπέχει τῆς παλαιᾶς Λακεδαιμόνος μίλια 3. ἢ 4. καὶ εἶναι κτίσμα νέον τῆς Πείρικτος, ὡσαυτὲ εἴρηται. πρῶτον ἡ Λακεδαίμων ἦτον Ἐπισκοπὴ τῆς Κορίνθου, ὑστερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν, ἀπέχει τῆς Ναυπλίας 60. μίλια, καὶ τῆς Μονεμβασίας 60. μίλια ὁμοίως.

6. Ἀνάμεσα εἰς τὸν Λακωνικὸν Κόλπον, καὶ τὸν Ἀργολικὸν, κατ' ἐλθῆσαν γραμμῶν ὑπὸ τῆς παλαιᾶς Σπάρτης, μέχει τῆς Βρασειῶν, εἰς ἐπὶ τὸ ἐξέχον μέρος τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκατοῖκον τὸ πάλαι οἱ Ἐλδθερολάκωνες, τῆς ὁποίων ποτὲ ἦσαν πόλεις 24. ἀπὸ τῆς ὁποίων ὑστερον ἐδιαλέχθησαν ἕξ εἰς συστάθροισιν τῆς Γερυσίας. σημειῦνται εἰς τὰς Γεωγραφικοὺς Πίνακας πόλεις, ἢ πολίσματα τῆς Ἐλδθερολακῶνων, οἱ ὁποῖοι κοινῶς τῶρα ὀνομάζονται Τζακωῖται, αὐταί: εἰς τὴν Ἀκροθαλασσίαν τῆς Λακωνικῆς Κόλπου, μετὰ τὸ σῶμα τῆς Εὐρώπης

ῥώτα ποταμῶν, (εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν συνηθῆσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι νὰ γυμνάζωνται εἰς τὸ Τρέξιμον, καὶ εἰς ἄλλας Ἀγῶνας.) ἦτον Ἀκρεῖα πόλις, πανυῶ λεγομένη Ὀρμύας, μετὰ τῆς Γυθείας πρὸς δυσμὰς 140. σταδία, καὶ τῆς Ἀσωπῆς πρὸς ἀνατολὰς 60. ἀφισαμένη. μετὰ τὴν ὁποῖων παρεπέπιπτε καὶ Βιαύδινα πόλις, εἶτα Ἐλος πόλις ποτὲ, πανυῶ κρημισμένη 30. σταδία ξέμακρα τῆς Ἀκρείας, πετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μονεμβασίας Μητροπολίτην. Περὶ τὸ Ἐλος εἶναι πεδῖον, ἦτοι κάμπος, Ἄλκη καλούμενον. ἔπειτα Ἀσωπὸς πόλις, ἔσμακρα τῆς Ὀνεγνάθου ἄκρου, κοινῶς λεγομένη Ἐσαπὸ, ἢ Ῥάμπανον, ἀνωτέρω τῆτων πρὸς τὸ Μεσόγειον, παλαιὰ κώμη. καὶ ταύτης ἀνωτέρω Γερόνθραι πόλις καὶ εἰς τὴν ὑπάρειαν τῆς ὄρας Οἰνός. Οἰνὸν πόλις, κοινῶς Κιδάρισον, μετὰ τὴν Βιτύλων, καὶ τῆς Γερνίας 120. σταδίας, ξέμακρα πῶν Ἀκρειῶν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀκροθαλασσίαν Κυπαρισία πόλις, ἔπαύω εἰς Χερσονήσον ἰδρυμένη, ἔχουσα λιμένα. καὶ μετὰ ταύτην Βιαύδινα, ἢ Βιαύδινα, κοινῶς Περγηκὸν, ἢ κατ' ἄλλας Ῥάμπανον, μετὰ τὴν ἐκβολῶν τῆς Εὐρώτα ποτ., καὶ τῆς Μαλέας ἀκρωτείας. ἔπειτα τῆς Σινάθου τὸ Ὀχύρωμα, καὶ ἐπομνύως εἶναι τὸ Ἀκρωτήριο, ὅπερ λέγεται Ὀνε Γνάθος, καὶ Ὀνεγνάθον, ἦτοι τὸ Καποσάγονον τῆς Ὀνου, κοινῶς Κάβο Ξύλι. μετὰ τὴν ἐκβολῶν τῆς Εὐρώτα ποτ. καὶ τῆς Μαλέας Ἀκρωτείας, ἀνωτέρω κατὰ τὸ Μεσόγειον ἦσαν Ναοὶ τῆς Ἰσιδος, καὶ τῆς Σεράπιδος, καὶ πλέον ἀνωτέρω τῆτων, ὁ Ναὸς τῆς Λιμνιάτιδος Ἀρτέμιδος. εἶτα πρὸς τὴν ἀκροθαλασσίαν ἦσαν Βοιαὶ πόλις ποτὲ, κοινῶς Βάτικα, ἀπὸ τῶν Βοιῶν κεῖται ἢ Κύθηρα νῆσος, ἔσποδὸν σμακραν ἀπέχουσα ἀπὸ τὴν Πλατανισουῶν τὸ ἀκρωτήριο, ἀπ' αὐτῶν τῶν Βοιῶν ἀνομάζεται καὶ ὁ Κόλπος Βοιατικὸς. οὐ πολὺ σμακραν τῶν Βοιῶν εἶναι λίμνη Νυμβοία λεγομένη, καὶ Νύμβαιον. ἐγγὺς τῆς θαλάσσης εἶναι Σπύλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι πηγή γλυκέως ὕδατος.

τος. εἶτα εἶναι ὁ Μαλέας, τὸ διάσημον ἀκρωτήριο τῆς Λακωνικῆς, ἀντικρὺ τῆς Κρήτης, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀφίσταται κατὰ τινὰς 70. μίλια, πὺν δὲ Κυθήρων 30., ἢ κατ' ἄλλας 10. μίλιον, τῆς Μονεμβασίας 30., καὶ τῆς Ναυπλίας 100. πρὸς νότον, καὶ ἀποπερματίζει τὸν Λακωνικὸν Κόλπον ἀπ' ἀνατολῶν, ὡς περ καὶ τὸ Ταινάριον ἀπὸ δυσμῶν· εἴτω εἶναι κινδυνώδες καὶ φοβερὸν εἰς τὰς πλείοντας διὰ τὴν ἐκεῖσε ζάλλω, καὶ παραχλὺ τῆς θαλάσσης, καὶ ὄρμιλ' τῶν κυμάτων, ὡσαύτ' ὅπῃ ἐκτείνεται κατὰ πολλὰ εὐδὸν τῆς θαλάσσης, περίπε πὺν 10. μιλίων. ὁμοίως φοβερὸν εἶναι καὶ τὸ Ὀνέγναθον, τὸ ἀνωτέρω Ἀκρωτήριο τῆς Λακωνικῆς. διίσταται ὁ Μαλέας τῷ Ὀνέγναθῷ, σάδια κατὰ τὸν Στράβ. ἰζς., λέγεται κοινῶς ὁ Μαλέας, Κάβο Μαλέα, καὶ ὑπὸ πὺν Ἰταλῶν Κάβο δι' Σαύτ' Ἀγγελο. οἱ Κερκυραῖοι, ὅταν ἐπολέμουν οἱ Πέρσαι μετὰ τὰς Ἑλληνας, τὴν βοήθειαν ὅπῃ ἔφερον τῶν Ἑλλήνων, μετὰ ἑνέα Καράβια, τὴν ἐκράτησαν μετὰ δολερὸν σκοπὸν εἰς τὴν Τάιναρρον, καὶ εἰς τὴν Πύλον, διὰ τὰ ἰδὲν τὸ ἀποτελεσματὸν τῆς πολέμου, καὶ ὅποιον μέρος κινήσει, εἰς ἐκεῖνο εὐά τρέξεν, ἀλλ' ὕστερον ἐρωτήσαντες αὐτὰς οἱ Ἕλληες, ἐπροφασίζοντο, ὅτι ἐμποδίσθησαν εἰς τὸν Μαλέαν ὑπὸ πὺν ἀέμων, καὶ ὁρὸν ἐδωκίθησαν εὐά τὸν ἀπεράσωσιν. Ψάδεται ὁ Σχολιαστὴς τῷ Εὐριπίδῃ, ὅς τις λέγει ὁ Μαλέας καὶ τὸ Ὀνέγναθον Ἀκρωτήριο, εὐά εἶναι εὐ καὶ τὸ αὐτό.

7. Ἀντικρὺ εἴτω τῷ Λακωνικῷ Κόλπῳ, ὅπῃ περιέχεται ὑπὸ πὺν δύο ῥηθρόπων Ἀκρωτείων τῷ Ταινάρῳ, καὶ τῷ Μαλέα, εἶναι ἡ Κύθηρα νῆσος, ὡς εἴρηται, κληθεῖσα ἀπὸ Κυθήρα τῷ Γίῃ τῷ Φοίνικος. γυρίζει μίλια 60., ἀπέχει τῆς πλησιεσέρας ἀκρας τῆς Κρήτης 45. μίλια, ἔχει πόλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, ὑπὸ τὴν ἑξέσιν πὺν Βυεπὸν, (α) πετιμημόλιω μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μονεμβα.

(α) Εἶναι παλαιὴ ἡνόμενὴ μετὰ τὴν Ἑπτανήσον Πολιτείαν.

νεμβασίας Μητροπολίτην, εἶχε ποτὲ καὶ ἄλλω πόλιν Σκαύδειαν λεγομένην, καὶ Ἱερὸν ἀγιώτατον τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ τὸ Ἄγαλμα τῆς Θεᾶς ὤρατο καθωπλισμένον, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον, „ Ταῦ χεῖρα ποτὶ φέροντα δεῖται τύχην ἐπικαλεῖν“. Εἰς τὸ νότιον μέρος τις ἔχει λιμένα, Δελφίνειον λεγόμενον, ἐλέγετο ποτὲ αὕτη ἢ νῆσος καὶ Πορφυρῆσα, μετὰ τὸ εὐγαζε καλλιῆσας πορφύρας, ἢ κάλλισα πορφυρὰ μάρμαρα. καλεῖται κοινῶς Τζεεῖγο. λέγουσι τινὲς ὅτι εἰς αὐτὴν τινὴν νῆσον νὰ ἐγερνήθῃ ἢ Ἀφροδίτη, ὁ Ἰθού καὶ Κυθηρία ὠνομάθη. ἄλλοι θέλουσιν, ὅχι εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὰ Κύθηρα τῆς Κύπρου. δέσκεται αὕτη ἢ νῆσος εἰς τοιαύτην θέσιν μετὰ τὴν Λακωνικὴν, ὅπως δ' ἀκόλουθον θυάται ἐκεῖνος ὅπου κρατεῖ αὐτὴν τινὴν νῆσον, νὰ βλάπτῃ καὶ νὰ ἐνοχλῇ τὴν Λακωνικὴν. διὰ τῆτο καὶ ὁ Δημάρατος, Λάκων καὶ αὐτὸς αὐτὰς, ἐπαρακίνα τὸν Ξέρξην, αὐτὸν θέλη νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς Λακωνικῆς Γῆς, πρῶτον νὰ κυριεύσῃ τὴν Κύθηρα. Ἀπ' αὐτῆς τῆς νῆσου ἄρχεται τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἀπὸ δυσμῶν. περὶ αὐτὴν εἶναι καὶ ἄλλα Νησῖα, οἷον Δραγογέρες, Αὐγὸ, Τζεεργῶττο, Κοφινίδια, καὶ ἄλλα. ἐκεῖνα τὰ Νησῖα, ὅπως εἶναι πλησίον τῆς Λακωνικῆς Γῆς, Ἐλαφονήσια κοινῶς λέγονται. τὸ Τζεεργῶττο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Αἰγιάλεια λέγεται, ἢ Αἰγιάτη, 13. μίλια ἀπέχεσα τῆς Κυθήρας, καὶ ἕτερον νησίον παρ' αὐτὸ Πλάτανος λέγεται.

8. Μετὰ τὸν Μαλέαν, ἄρχεται ὁ Ἀργολικὸς Κόλπος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς εἶναι τὸ Ἐπιδήλιον ἄκρον, κοινῶς Κάβο δι' Σαὐτ' Ἀγγελο, ἐκλήθη Ἐπιδήλιον ἐκ τῆς Ξοάνης, τὸ ὁποῖον ἐφέρθη ἐδῶ ἐκ τῆς Δήλου, ὅταν ὁ Μινοφάνης τὴν ἐλεηλάτησεν. καὶ Μινῶα ἄκρον, καὶ λιμὴν, καὶ πόλις ποτὲ, ἢ Φρέμιον· εἶτα εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Σωτήρος Διός. μετὰ τοῦτο κεῖται ἡ Λιμηρὰ Ἐπίδαυρος. Λιμηρὰ λέγεται, ὡσαύτ' ὅπως ἔχει ὄψωι λιμενία, καὶ οἷον εἰπεῖν Λιμηρηρὰ, λέγεται πῶρα κοινῶς Μοιμβασία, ἀπὸ πολλοῦ ἔτιως

ἔτις ὀνομαθεῖσα, καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν Μαλβασία, περι-
 μημένη μὲ θρόνον Μητροπολίτε, ἀπέχει τῆς Σπάρτης πρὸς
 ἀνατολὰς 50. μίλια, ἢ κατ' ἄλλους 60., καὶ τῆς Μαλέας ἄκρη
 30. Παρεδόθη εἰς τῆς Τύρκης ὑπὸ τῆς Βενετίκων, ὁμοῦ
 μὲ τὸ Ἀνάπλι, ἐν ἔτει 1540., καὶ ἐλευθέρωθη πάλιν
 ὑπ' αὐτῶν ἐν ἔτει 1690. πλησίον ταύτης τῆς Ἐπίδαυρος,
 ποροελθόντι δύο σταδίαις ἐν δεξιᾷ, εἶναι σμικρὰ λίμνη, λε-
 γομένη τῆς Ἰνῆς, ἡ ὁποία κατὰ τὸ βάθος σχεδὸν εἶναι ἀ-
 πειρος, καὶ εἰς τὴν παρήγυρον τῆς Ἰνῆς, ὅπως ἐτέλεον, ἔρ-
 ριπτον εἰς αὐτὴν τὴν λίμνην μάζας ἐξ ἀλφίτων, τὰς ὁ-
 ποίας ἀΐσως καὶ τὸ ὕδωρ ἤθελε ταῖς κρατῆσι, ἦτον εἰς
 αὐτὰς σημεῖον καλὸν, εἶδὲ καὶ ταῖς ἔρριπτων ἔξω, ἦτον
 κακὸν σημεῖον, παρόμοιον μὲ ἐκεῖνο ὅπως ἔκανον εἰς τὰς κρα-
 τῆρας τῆς Αἰτῆς τῆς ὄρας, ρίπτοντες εἰς αὐτὰς ἀγγεῖα χρυ-
 σᾶ, καὶ ἀργυρᾶ. Μετὰ τὴν Ἐπίδαυρον, ἦτον Ζάριξ πό-
 λιν παραθαλασσίαν, ὅπως εἶναι πῶρα ὁ Ἰέραξ λιμὴν, ἢ
 τι ὁ Γέρακας. εἶτα Ἀφροδίσειον. Κύρωται λιμὴν, κοι-
 νῶς Πόρτο Στίλο, ἢ παρ' ἄλλοις Πόρτο δέλλε Βόττε. ἦ-
 τον καὶ πόλιν ποτὲ τῆς Λακωνικῆς Μισόγειος, Κύρωται
 λεγομένη, τὴν ὁποίαν λογιάζουσι τινὲς νῦν λέγεσθαι πῶρα
 Ἐριχῆς, καὶ νῦν ἀφίσταται τῆς Σπάρτης πρὸς ἀνατολὰς μί-
 λια 30. σχεδόν. καὶ τελευταία πόλις τῆς Ἐλευθερολακί-
 νων ἦτον αἱ Βρασειαί, πόλις παραθαλασσία, τὴν ὁποίαν
 πρότερον ἐκάλεον Ὀρειάτιον, καὶ ὕστερον ἐκλήθη Βρασειαί
 ἐξ αἰτίας τοιαύτης: Ὄταν ἡ Σεμέλη συλλαβοῦσα ἐκ τοῦ
 Διὸς, ἐγέννησε τὸν Βάκχον, τὴν ὠνείδισεν ὁ Κάδμος.
 ὄθρον καὶ ἐκρύφθη ὁμοῦ μὲ τὸ βρέφος εἰς μίαν Στέρναν.
 ἀλλ' ἐκεῖνη ἡ Στέρνα μὲ τὴν δύαμιν τῆς Ἀνέμων, καὶ
 τὴν ἀνάβρυσιν τῆς θαλάσσης, ἐξῆλθον ἐκεῖ, καὶ τὸ μὲν
 Βρέφος ἐξέρασε, καὶ τὸ ἔρριψεν ἔξω εἰς τῆς Κυφάτων, ἢ
 Κυφάτων τὴν Χώραν, ἡ δὲ Σεμέλη ἐπνίγη ἐκεῖ. ὄθρον
 καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Βράσεως τῆς θαλάσσης, ὠνομάσθη ἡ πό-
 λιν αὐτῆς Βρασειαί, καὶ κοιτότερον παρ' ἄλλοις Πρασιαί,
 ἀπέ-

ἀπέχουσαι τῆς Κυφῶντων, πλὴν 200. σταδίων. ὁ Νῆγρος λέγει, νὰ καλεῖται πῶρα Τίρος. ἴσως ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ νυνὶ λεγομένη Κώμη Πρασός. οἱ Γύφαντες εἶχασιν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τὰ Γύφαντα, πηγὴν ὑδάτων παλαιῶν, ἡ ὁποία λέγουσι νὰ ἀγῆσκον ἐξ ὑποτύμων πέτρας, ὅταν ὁ Ἄτλας διψῶντας κατὰ πολλὰ ἀπὸ τὸ κυνήγιον, τὴν ἐκτύπησε μὲ τὸ δόρυ τε, ἀπὸ τῶ ὁποῖον κτυπήματος, ἐξῆλθεν ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ. Πλησίον τῆς Βρασειῶν τίθεται τὸ Ἄντρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀέθρευον ἡ Ἰνώ τὸν Διόνυσον. οἱ Κῆποι τῆς Διονύσεως. ὁμοίως κεῖται τὸ Κρόσιον ὄρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Μαλεβὸ καλεῖται, καὶ τὰ ἐξῆς. ἡ Λακωνικὴ Ἐπαρχία πολὺ ἀκόμη περαιτέρω, καὶ μέρος τῆς νυνὶ Ἀργείας ἐπέχει. πρὸς τὸν Εὐρώταν ποταμὸν τίθενται αἱ ἑπτὰ σῆλαι τῆς Πλανητῶν, ἡσων καὶ πόλεις πρὸς αὐτὸν Βλέμινα, καὶ Καρακώμα, καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῆς Ἀργείας.

1. Ἡ Ἀργεία, Ἐπαρχία πρὸς ταῖς ἄλλαις τῆς Πελοποννήσεως, ἥτις καὶ Ἀργολίς λέγεται, καὶ κοινῶς μάλιστα ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν, Ῥωμαῖα, ἀποπερματίζεται ἀπὸ μὲν τῆς βορείως ὑπὸ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπεως, καὶ ὑπὸ τῆς Κορινθίας Ἐπαρχίας, ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας, ἢ τῆς Ἐπαρχίας τῆς Τειπολιτζᾶς, ἀπὸ Μεσημβρείας ὑπὸ τῆς Λακωνίας, ἢ Τζακωνίας, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ἀργολικῆς Κόλπεως, καὶ τῆς Αἰγαίας Πελάγους. Μητρόπολις τὸ πάλαι ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καὶ πρωτεύουσα ἦτον τὸ Ἄργος, Ἰππειον ἐπονομαζόμενον, καὶ Ἰππόβωτον, ἀπὸ τῆς καλῶν καὶ πολλῶν Ἰππων, ὅπῃ εὐγενεον ἐκεῖ, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο καὶ Φορωνικὸν Ἄστυ, καὶ Αἰγιάλεια, κτιθεσὺν ὑπ' Ἄργου τῆς Παντόπτεως, ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐπαρχία Ἀργεία, καὶ Ἀργολίς, καὶ ὁ Κόλπος Ἀργολικὸς, εἶναι

πετιμήμενή τανυῦ μετ' Ἐρόνον Ἀρχιεπισκόπου ἀγκαλὰ φρω-
 τον ἦτον Ἐπισκοπή τῆ Κορίνθου· σώζει τανυῦ μόνον τὸ
 ὄνομα, ἔ μὲν δὲ τὴν ἀρχαίαν ἀξίαν. Αὐτὴν τὴν πόλιν
 πολεμῶντας Πύργος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, φονδύεται
 ὑπὸ μιᾶς Γυναικὸς, ριψάσης κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς μίαν
 κεραμίδα, παρεδόθη τὸ Ἄργος ὑπὸ τῆς Βυζαντινῶν, (οἱ
 ὅποιοι τὸ ἠγόρασαν ὑπὸ τὸν Θεόδωρον τὸν Ἀδελφὸν τῆς
 Ἐμμανυὴλ Βασιλέως κατὰ τὸν Λαόνικον ἐν ἔτει 1394.)
 εἰς τὴς Τούρκους, ἐν ἔτει ἀπὸ Χρυστοῦ 1471. Ἀπεικλίω-
 γ', ἡμέρα Κυριακῆ τῆς Βαΐων· καὶ ἀφ' ἧς τὴ ἐπῆραν, ἐκ-
 τισσῶ οἱ Τούρκοι τὸν Πύργον, μετὰ τέσσαρα ἔτη. Λέγει ὁ
 Χαλκοκονδύλης βιβλ. β., ὅταν ὁ Ἰακώπης τῆς Μπαϊαζί-
 τῆ ὁ Στρατηγὸς ἐπῆρε τὸ Ἄργος, ἐδέλωσεν Ἀνθρώπους
 30. χιλιάδας, τῶν ὁποίων μετόικησεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν
 Ἀσίαν, ἠλυθέρωθη ὑπὸ τῆς Βυζαντινῶν ἐν ἔτει 1687. πρῶ-
 τερον τῆς Ἀργεῖς. Πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἀργείας ἦσαν αἱ
 Μυκῆναι, ἧτις καὶ Μυκῆνη συνικῶς λέγεται, καὶ Ἀγαμέμνο-
 νία, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Ἀργεῖς, ὡς περ ἡ Σπάρ-
 τῆ ἦτον ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. ἐκτί-
 θησαν αἱ Μυκῆναι ὑπὸ τῆς Λακεδαιμόνος τῆς Τίῆς τῆς Σε-
 μέλης, κατὰ τὸν Ἰσίδωρον, τὴν ὁποίαν ἐτείχισαν Κύκλω-
 πες οἱ Ἐγχειρογάστορες, ἢ κατ' ἄλλους, ὑπὸ τῆς Περσείως,
 καὶ ἐκλήθησαν ἔτι ἀπὸ τῆς Μύκητος τῆς Ξίφους, ἧτοι τῆς
 Λαβῆς. ὅτι ἔτις ἐπροσάχθη ὑπὸ τῆς Ἐρμῆς, ἐκεῖ ὅπῃ νὰ
 πέσῃ τὸ ξίφος, ὅπῃ ἐφόρει, νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν. ἄλλοι
 λέγουσιν, ὅτι ὁ Περσεὺς νὰ ἐδίψη κατὰ πολλὰ, καὶ ἐκεῖ
 ἔσκυψε νὰ πάρῃ μύκητα, ἧτοι μανιτάρει, καὶ δίδυς νὰ δὲ-
 γῆκεν ἐκεῖ ὕδωρ κάλλιπον, καὶ ἀπ' αὐτῆς ὠνόμασε τὴν πό-
 λιν Μυκῆνας. ἡ τελευταία, νὰ ὠνομάθη ὑπὸ Μυκηνέως.
 Τίῆς Σπάρτωνος, Ἀδελφῆς Φορωνέως. αὐτὴν τὴν πόλιν
 ἐξουσίαζεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡπερ ὁ Ἀδελφὸς αὐτῆς Μι-
 νέλαος τὴν Σπάρτην. οἱ Μυκηνῶται ὡς περ καὶ οἱ Τυρῶ-
 θιοι κῆσάσπι ἐγείοντο ὑπὸ τῆς Ἀργείων, κατὰ τὸν Παυ-
 σαίαν.

σαῖαν, ἐν τῷ ἀ. τῆς Ἡλιακῶν, ὑστερον μετὰ τὰ Μυδικά, καὶ ποσῶτον ἐξαλείφθη αὕτη ἢ πόλις ἐκ θαλασσιῶν, ὡς τε εἰδὲ ἰχνιον φαίνεται. λέγεται γὰρ ἦτον εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦτον τὸ Πολύφρυγον, ἀντικρὺ τῆς Κώμης, ἢ ὅποια καλεῖται παρὰ τὸν Ἅγιος Γεώργιος, ἕξμακρον τὰ Ἄργους 55. κατὰ τὸν Στράβωνα, 40. δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Ἄργος ἕως τὸ Ἡραῖον, τὸ ὅποιον ἦτον Ναός τῆς Ἥρας ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπου φαίνονται παρὰ αἱ Κολῶναι, καὶ δεκαπεντὲ ἀπὸ τὸ Ἡραῖον, ἕως εἰς τὰς Μυκίνας, ἢ κατ' ἄλλας ἀπὸ τὸ Ἄργος ἕως τὰς Μυκίνας μίλια 15, καὶ ἀπ' αὐτὰς ἕως εἰς τὴν Κόρινθον 25. εἰς τὰς Ἐρείπια τῶν Μυκηνῶν εἶναι κρήνη, Περσία καλεσμένη, τὸ ὕδωρ ὅπερ τρέχει κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐλοθέριον καλεῖται, τὸ ὅποιον ἐχρῶντο αἱ Ἱέρειαι πρὸς καθάρσια. τὰ περὶ τὰς Μυκίνας χωρία, Ἄργος ἐκαλεῖντο, ἢ καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, τὸ ὅποιον Ἄργος οἱ τρεῖς Παῖδες τῆς Φορωνέως ἐμοίρασαν, μετὰ τὸν θάνατον τῆς πατρὸς αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπερ εἶναι πρὸς τὸν Ἐρασιῶν ποταμ., ἔλαχεν εἰς τὸν Πελασγόν, ἐκεῖνα δὲ ὅπου εἶναι πρὸς τὴν Ἥλιν, ἔλαχεν εἰς τὸν Ἰάσονα, ὁ δὲ Ἀγήνωρ ἐπῆρε τὰς Ἰππικὰς. ὅθεν καὶ τειχῶς ἀνομάθη τὸ Ἄργος, Ἰασον, Πελασγικόν, καὶ Ἰππόβωτον, καθὼς τινὲς ἰσορῶσιν. Ἄργος ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Κάμπος, ὅπερ εἶναι ὑποκάτω τῆς Κρονίης ὄρους.

2. Μετὰ τὰς αἰῶν ῥηθείσας Βρασιάς, εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον, εἶναι Ποσειδίου, εἶτα ὁ Μηνουσιδῆς Αἰγιαλός, μετὰ τῶτον τρέχει εἰς τὴν θάλασσαν ἢ Λέρνη λίμνη, ἢ ὁ Ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ λίμνῃ, ἐξ ἧς τρέχει, καλεῖται κοινῶς Μασὸ. αὕτη ἢ λίμνη μὲ τὸ γὰρ ἦτον βλαπτικὴ καὶ εἰς τὰς περιόικας, τὴν ἐξήρασαν ὁ Ἡρακλῆς. πλησίον ταύτης τίθεται ἢ πηγὴ τῆς Ἀμύμονος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφύη Πλάτανος, ὑποκάτω τῆς ὁποίας ἐστράφη ἐκεῖνη ἢ πολυκέφαλος Ἰδρα ἢ ἑπτακέφαλος, τῆς ὁποίας ἀν' ἐκάπετο μία κεφαλὴ, ἐγεννῶντο ἄλλαι ἑπτὰ. αὐτὴν ἐφόνευσαν

σεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ μετὰ τὴν χολῶν τῆς ἐφαρμάκων τὰ βέ-
 λη. εἰς τὴν Λέρνῳ τὴν λίμνῳ ἐσυνήθιζον οἱ περὶ αὐ-
 τὴν τὰ ῥίπτων τὰ σκύβαλα, καὶ τὰς ῥύπας τῶν πόλεων.
 ὄθρον καὶ παροιμία „Λέρνη θεατῶν”. αὐτὴ: Θέατρον τῶν κα-
 κῶν. Λέρνη λέγεται καὶ ἡ αὐθρο κρήνη τῆ Ἀμύμονος, ἣ-
 τις καὶ Ἀμυμώνη ἐκαλεῖτο, ἱερὰ τῆ Ποσειδῶνος. Λέρνη
 ἦτον καὶ πόλις τῆς Λακωνίας, τῆς ὁποίας πανυῶ ὁ τόπος
 Φονέας καλεῖται, ἢ κατ' ἄλλας Πετρίνα. κατ' ἄλλας τί-
 θεται αὐτῇ ἡ πόλις ἐσμακρὰ τῆς Λέρνης λίμνης. πλη-
 σίον τῆς Λέρνης τῆ ποταμ. ἦσαν τὰ Ἡραία, πόλις, τὰ
 ὁποῖα καὶ Ἐκατόμβαια ἐκαλεῖτο. πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν εἶ-
 ναι τὸ Ἄσρον, πόλις ποτὲ, πανυῶ Ἐρημον. καὶ τὸ Γενέσιον
 πεδίον, ἦτοι ὁ Κάμπος, ὅπῃ πανυῶ Μπρσαῖα καλεῖ-
 ται. αὐτῶ αὐτῆ τῆ Πεδίῳ ἦτον ὁ Ναὸς τῆ Γενεσίῳ Πο-
 σειδῶνος, ὅπῃ πανυῶ εἶναι ὁ Ναὸς τῆ Σωτήρος Χεῖρ, ἢ
 ἦτοι τὸ Μοναστήριον τῆς Λουκῆ. εἶτα εἶναι τὸ Τημεσίον,
 τῆ Ἄργεος 26. σταδίῳ κατὰ τὸν Στράβ. λέγεται πανυῶ,
 καί τι Ἐρημον, τὸ κάστρον τῆς Ἐλένης. πλησίον αὐτῆ ὁ
 μικρὸς ποταμὸς, ὅπῃ εἰσέρχεται εἰς τὸν αὐτὸν αἰγια-
 λὸν, Φρύξος λέγεται. μετὰ τῆτον, ἐσμακρὰ τῆ Ἄργεος,
 εἰς τὰς Μήλας αὐτῆ, ἐξέρχεται ὁ Ἐρασινοὺς ποταμὸς, ὅς
 τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης, τῆς
 πλησίον τῆς ποτὲ Στυμφάλης πόλεως ἕσης, ὅπῃ αὐτὸς χω-
 ρδῶντας, καὶ δι' ὑπογείων σωλήνων διερχόμενος, ὄγκει
 ἐκεῖ, καὶ ποτίζει τὴν Ἀργεῖαν, λέγεται κοινῶς Κεφαλά-
 ει· σμίγεται ἕως σχεδὸν μετὰ τὸν Ἰναχὸν ποταμ., καὶ πί-
 πτει εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. ὁ Ἰναχὸς εἶναι ἴσως
 τὸ ρεῦμα τῆ Ἄργεος, λαβὼν τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆ Ἰνά-
 χε τῆ Βασιλέως τῶν Ἀργείων, ὅς τις πρότερον Καρμά-
 νωρ ἐλέγετο, εἶτα Ἀλιάκμων, καὶ τελευταῖον Ἰναχὸς, ἀπὸ
 αὐτῆ τῆ Ἰνάχε ποτ. καλεῖται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν ἢ Ἀρ-
 γεία, Ἰναχία. εἰς τὴν Ἀργεῖαν εἶναι καὶ ἡ Ἀλκυονία λί-
 μνη, τὴν ὁποῖαν καὶ Κρήνῳ τῆ Ἀμφιάρεω καλεῖσι, διὰ
 τῆς

τῆς ὁποίας ἔλεγον οἱ Ἀργεῖοι νὰ ἐκατέβη ὁ Βάκχος εἰς
 τὸν Ἄδω, θέλωντας νὰ εὐγάλη ἐκεῖθεν τὴν Σεμέλῃν,
 καὶ αὐτὴν τὴν ὁδὸν νὰ τῆ τὴν ἔδειξεν ὁ Πολύμνυς. Αὐτὴ
 ἡ λίμνη ἔχει πόσον βάθος, ὅπου κανεὶς Ἀνθρωπος δεῦ
 ἠδυνήθη μὲ καμίαν τέχνῃν νὰ εὕρῃ τὸν πάτον της. ἠθέλη-
 σε καὶ ὁ Νέρων νὰ δοκιμάσῃ, καὶ δέσας χοινία πολλῶν σα-
 δίων, ὅσον δυνατὸν, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν μολύβδους,
 δεῦ ἠδυνήθη ὁμοίως νὰ εὕρῃ τὸ τέλος της, καὶ τὸ πέρασ. ταύ-
 της τὸ ὕδωρ ἔχει πιαύτῃν ιδιότητα: ἔξωθεν φαίνεται εἰς
 ἐκείνας ὅπῃ τὸ θεωρεῖσιν ἤρεμον, καὶ γαληνικόν, ὅπῃ ἀ-
 νίσως καὶ τινὰς γελασθῆ, καὶ ἔμβη νὰ πλώσῃ, αὐτὸς τὸν
 ἔλκει κάτω καὶ τὸν καταπίνει. γυρίζει αὕτη ἡ λίμνη μό-
 λης εἴνα τρίτον τῆ σαδία, ἢ ἀκραισ της πρασινίζουσι πάν-
 τοτε μὲ χόρτα, καὶ αὔθη. τὰς ἱεράς Τελετὰς, ὅπῃ ἔκανον
 τὴν νύκτα ἐκεῖ εἰς τὸν Διόουσον, λέγουσι νὰ ἦσαν ἐκ τῶν
 ἄστοργῆτων. τινὲς θέλουσιν αὐτὴν τὴν λίμνην, νὰ εἶναι
 εἰς τὴν Κορινθίαν Γλῶ, καὶ μὴ δὲ εἰς τὴν Ἀργεῖαν, οὐ
 σμακρὰ ταύτης τῆς λίμνης ἦτον πόλις τῆς Ἀργείας, Ὀρ-
 νεαὶ λεγομένη, κληθεῖσα ἢ ἀπὸ Ὀρνέως Τίῃ Ἐρεχθέως,
 ἢ ἀπὸ Ὀρνέας Νύμφης, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐτιμάτο ὁ
 Πείαπος, ὅθεν καὶ Ὀρνεάτης ἐλέγετο, καὶ περὶ αὐτὴν ἔ-
 γινεν ὁ μεταξὺ τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Λακεδαιμόνων πόλε-
 μος. ἦτον καὶ ἄλλη πόλις Ὀρνεαὶ λεγομένη, μεταξὺ τῆς
 Κορίνθου καὶ τῆς Σικυῶνος. Σαπυσήλατον ὄρος τῆς Ἀρ-
 γείας, τὸ ὁποῖον καὶ Ἀραχνηναῖον καλεῖται. Ποντινὸν ὄρος
 τῆς Ἀργείας πλησίον πρὸς τὴν θάλασσαν. μεταξὺ τῆς
 τῆς ὄρας, καὶ τῆς Ἰνάχου ποταμοῦ ἦτον τὸ Ὀχύρωμα τῶν Διο-
 σκέρων Ἀνάκτων. εἰς τὰ δεξιὰ τῆς Ἰνάχου εἶναι τὸ Ἀρ-
 τεμίσιον ὄρος. Ἀσινὴ πόλις ποτὲ τῆς Ἀργείας, ἐποιο-
 μαζομένη Ἐρμιονικὴ, ἀπέχεσα τῆς Ναυπλίας 40. σαδία,
 λέγεται κοινῶς Παλαιόκαστρον. Τίρυς, πόλις Μεσόγειος
 τῆς Ἀργείας, Τίρὸ κοινῶς καλεμένη, αὕτη ἱερά ὀνομά-
 ζεται, διατὶ τὴν ἐτείχισαν οἱ Κύκλωπες μὲ λίθους το-

σύντα μεγέθους, ὥστε τὸν μικρότερον αὐτῶν δεῦρ ἠδυνάοντο δύο Ἡμίονοι γὰρ τὸν σαλεύσασιν, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ εἰς αὐτὰ τὰ διάσημα τείχη ἦσαν καὶ μικρὰ λιθάσια, ἀλλ' ἐτίθειτο ἀναμεταξὺ τῶν μεγίστων, πρὸς σφραγίσαν καὶ ἀσάλατον σύστασιν, ἀποτέλεσμα ἐξαισίον. ἔτι οἱ Κύκλωπες ἐλέγοντο καὶ Ἐγχειρογάστορες, καὶ Χειρογάστορες, ὡσαύτ' ὅπῃ εἶχαν χεῖρα ἕκαστος αὐτῶν ἐκπεταμεία ἐκ τῆς γαστρὸς αὐτῶν. λέγουσιν, ὅτι γὰρ ἦσαν τρεῖς, ἢ κατ' ἄλλους ἑπτὰ, καὶ εἰς καθ' ἑαυτὴν ἀπὸ αὐτῆς γὰρ ἦτον εἰς ὄφθαλμὸς μόνος εἰς τὸ μέσον τῆ μετώπῃ, εἶχαν ἔτι καὶ σπῆλαια ἐν τῇ Ἀργείᾳ χώρα· ἀλλὰ ταῦτα μῦθος, ἢ ἀλήθεια ἔχει ἔτι. ἔτι ἦσαν Χειροτέχναι, καὶ ἐπλήρην τὴν γαστέρα μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς. ἢ Τίρως πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀλιεῖς, διὰ τὸ οἰκεῖν ἐκεῖ πολλὰς Ἀλιεῖς. ὁ δὲ Στράβων λέγει τὴν Τίρυνθον γὰρ ἦτον ὀρμηθῆριον τῆ Προίτι, καὶ γὰρ τὴν ἐτείχισαν οἱ Κύκλωπες, οἱ ὅποιοι ἦσαν Τεχνῖται, ἐλθόντες καλεσμένοι ἐκ τῆς Λυκίας· Τίρως ἐκλήθη ἀπὸ Τίρωθου τῆ παιδὸς τῆ Ἀργῆ τῆ Τίῃ τῆ Διός.

3. Ναυπλία, ἢ τις καὶ Ναύπλιον, καὶ κοινῶς Ἀνάπλι, καὶ παρὰ τῆ Ἰταλῶν Νάπολι δι' Ῥωμανία, (ἐσωηθίζον οἱ Ἰταλοὶ Ῥωμανίαν γὰρ ὀνομάζουσι, ὅχι μόνον τὴν Θράκην, ἀλλὰ παῦ ὅτι ἐκυρίαζον οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως) πόλις παρθαλασσία, μὲ Λιμενία ἄρρωχωρότατον, κληθεῖσα ἔτις ἀπὸ τῆς: Ναυσὶ προσπλεῖσθαι, Ἐπισκοπὴ πρότερον τῆ Κορίνθου, ὁμῶ μὲ τὸ Ἄργος, ἔσπερον ἔγινε Μητρόπολις. ἀπέχει τοῦ Ἄργους μίλια 7., τῆς δὲ Λακεδαιμόνου πρὸς ἀνατολὰς 50., ἢ 60. μίλια. τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον Ἐπίγειον τῆς Ἀργείας. αὕτη ἢ πόλις παρεδόθη ὑπὸ τῆ Βενετικῶν εἰς τοὺς Τούρκους, ἐν ἔτει 1450. ὁμῶ καὶ ἢ Μονεμβασία. ἐλαθροῦθη πάλιν ὑπ' αὐτῆ ἐν ἔτει 1687. ἐπαύωθεν τοῦ Ναυπλίου εἶναι ὄρος Παλαμίδι κοινῶς λεγόμενον, εἰς αὐτὴν τὴν Ναυπλίαν εἶναι πηγὴν, ἢ ὁποία τὸ πάλαι Κάναθος ἐλέγετο,